

سُورَةُ الْمُؤْتَحِنَةِ ﴿٦٠﴾ MÜMTEHİNE SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Adını (imtihan edilen kadın) anlamına gelen kelimedden alan bu sûre, Medine'de nâzil olmuştur. 13 âyet, 328 kelime, 1510 harften ibarettir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي
تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Ey imân edenler, Benim de düşmanım sizin de düşmanınız olanları, dost edinmeyin. Ayrıca nefsinize de dost olmayınız çünkü nefis, sizin düşmanınızdır. **تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ** Onlara yetiştiriyorsunuz **بِالْمَوَدَّةِ** muhabbet, muhabbete vesile olan mektuptur. Mektubu vermek istiyorsunuz, **وَقَدْ كَفَرُوا** bunu yapmayınız. Bunların hâli; **يَخْرِجُونَ الرَّسُولَ** Onlar, size gelen Kur'an-ı Azimüşşân'ı inkâr ediyorlar.

وَأَيَّاكُمْ Hâlbuki onlar, Rabbiniz olan Âllâh'a inandığınızdan dolayı peygamberi ve sizi yurdunuzdan çıkarıyorlar. أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ. Onlara göre cürmünüz, Âllâh'a ve Rasûlûllah'a imânınızdır.

İN Eğer كُنْتُمْ sizler خَرَجْتُمْ Mekke'den çıkmışsınız جِهَادًا mücahee de için, وَأَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِي Âllâh yolunda فِي سَبِيلِي rızamızı kazanmak için çıkmışsanız. Böyle düşmanlara nasıl sevgi gösterirsiniz? Size lâzım olan, onlara olan muhabbetinizi terk etmektir. بِالْمَوَدَّةِ تُسْرُونَ. وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ. Onlara karşı bir sevgi gösteriyorsunuz. وَمَا أَعْلَنْتُمْ Oysa ben, sizin gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da bilirim. وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ Bundan sonra düşmanlara karşı bu muhabbeti gösterirse, فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ doğru yolu kaybetmiş, doğru yoldan sapmış olur.

Âyet-i kerimenin sebab-i nüzulü; Hatib bin Beltea adlı sahabe, Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'in gizli tuttuğu Mekke fethi teşebbüsünü, Sâre adındaki şarkıcı kâfir bir kadına verdiâ ği mektupla Mekke'ye bildirmek istemişti. Hâtib, Mekke'de kalan evlât ve ailesine tehlikeyi haber vermek maksadıyla böyle bir işe girişmişti. Cenâb-ı Hak, durumu Rasûl-û Ekrem'e bildirdi. Rasûlûllah, Mekke'ye dönmekte olan kadını takip için Ali, Zübeyr ve Mikdat Radyallâhû Anhûm'ü çağırdı ve yola çıkardı ve kadını Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'in söylediği yerde buldular. Sıkıştırılan kadın sakladığı mektubu saçlarının arasından çıkardı ve serbest bırakıldı. Mektup Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'e teslim edildi. Hâtib çağırıldı ve hareketinin sebebi soruldu. Ömer Radyallâhû Anh hiddet gösterdi ancak Rasûl-û Ekrem, Hâtib'i affetti. Böylece Hâtib'in şahsında bütün Müslümanlar, düşb manlara karşı uyarılmış oldu.

إِنْ يَتَّقُوا لَكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ-2
وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

يَكُونُوا Dostluk yaptığınız düşmanlar galip olurlarsa İN يَتَّقُوا لَكُمْ sizin bu iyiliğinizi düşünmezler. Size düşman kesilecekler. وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ Size ellerini ve dillerini kötülükle uzatacaklardır. (Mektup yazmış, iltifat etmişsin fakat fırsat geldi mi o düşmanlığını meydana çıkarır.) وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ (Darp ve katille) ellerini, (kötü sözlerle) dillerini uzatırlar. Zâten inkâr edivermenizi istemektedirler.

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا-3
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ Kiyâmet günü akraba ve evlâtlarınızın size hiç faydaları olmaz. وَلَا أَوْلَادُكُمْ Evlâdınız da fayda vermez. يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ Âllâh, Kiyâmet gününde, kıyâmet gününde, de aranızı fasledecek. وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ Âllâh CelleCelâlûhû, bütün yaptıklarınızı görür.

4- قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
إِنَّا بَرَاءٌ مِنْكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَا اسْتَغْفِرُ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا
وَالْيَدِ الْيَمِينِ وَالْيَمِينِ الْمَصِيرُ

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ Hâlik-i Kâinat emrediyor, size iyi bir örnek. Üsve; iktida hasen, güzel. Dosta dost, düşmana düşman olarak

إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ حَسَنَةً فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ İbrahim Aleyhisselâm'a, kavlen ve fil-
ilen tâbi olunuz ve onunla beraber Müminlere de tâbi olunuz. إِذِ
قَالُوا لِقَوْمِهِمْ Onlar söylediler, İbrahim Aleyhisselâm'a tâbi olan-
lar da; وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ بَرَاءُ مِنْكُمْ "Bizler, Bizler,
إِنَّا; Biz, sizden ve sizin Âllâh'tan başka taptıklarınızdan uzağız,
اللَّهُ Biz, sizi tanımıyoruz. كَفَرْنَا بِكُمْ Sizi ve ilâhlarınızı da inkâr ediyoruz.
وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
Siz bir tek Âllâh'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düş-
manlık ve öfke belirlemiştir. Ne vakit imân ettinizse o vakit bizimle
beraber olursunuz. وَحَدَّثَ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ Ancak bir yerde İbrahim
Aleyhisselâm'a, o sözüne iktida etmeyin. لِأَبِيهِ لَا سْتَغْفِرَنَّ لَكَ
Âzer amcasına dedi, لِأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ (mağfiret ricâsından nehyolunmaz-
dan önce.) "Ben, senin mağfiretini talep edeceğim." Yâni küfür
üzerine gidenlerin imânını, Cenâb-ı Hak'tan istemeyiniz. Çünkü
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَفَاكَةً "Âllâh'tan sana gelecek herhangi bir şeyi önlemeye gücüm yetmez" demişti.
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا Ey Rabbimiz, bizi yoktan var eden, yetiştiren.
وَالَيْكَ أَتَيْنَا Ancak sana tevekkül ve (itâatle) sana teveccüh ettik.
وَالَيْكَ الْمَصِيرُ Hatalarımdan sana rücû ediyorum. Sonunda dönüş
merciimiz sanadır.

İbrahim Aleyhisselâm imân etmemiş olan Azer amcasına,
kendisi için istiğfar edeceğini söylemiş, imânı için mühlet vermişti
daha sonra da istiğfardan men edilmişti. Çünkü kâfirler için istiğ-
far câiz değildir.

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

bet, dostluk olur. وَاللَّهُ قَدِيرٌ مِنْهُمْ مَوَدَّةٌ Aranızda muhabbet hâsıl olur. Âllâh CelleCelâlûhû, her şeye gücü yetendir. وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ Âllâh CelleCelâlûhû, mağfiret sahibidir. Geçmişteki olanları affetmiştir, itâat eyleyenlere Rahim'dir.

Bu âyette; Âllâh, düşmanlıkta aşırı gidilmemesini. Düşman bir toplumun, bir gün dost olabileceğini bildirmiştir. Nitekim Rasûl-û Ekrem'in ve Müslümanların can düşmanı olan Mekke ve çevresi müşriklerinin çoğu, sonradan İslâm'a girmişler. Onların çocukları, Âllâh yolunda cihâd eden Mü'minler olmuşlardır. Böylece âyette belirtilen Va'd-ı İlâhi tahakkuk etmiştir.

8- لَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

Si- zininle mukâtele, harp etmeyen Eَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ اللَّهُ nehyetmiyor sizi. فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ sizinle din uğrunda savaşmayan ve sizi yurt- larınızdan çıkarmayanlara, iyilik yapmanızı ve âdil davranmanızı yasaklamaz. Size bir ziyân yok, eğer onlara ikram edere seniz, onlara adaletle muamele ederseniz. Mademki sizinle muharabe etmemişler, size bir zararları olmamış, bugün de kapınıza gelmişler. Onlarla görüşmekte sizin için bir zarar yoktur. ÇÜNKÜ Âllâh CelleCelâlûhû, adaletli olanları sever.

Âyet-i Celilenin Kuteyle binti Abdil Uzza hakkında nâzil olduğu mervidir. Kuteyle, Ebû Bekir Radyallâhû Anh'ın câhiliyet devrinde zevcesi idi. Bilâhare kendisini tatlik etmiştir. Esmâ binti Ebû Bekir Radyallâhû Anh'ın annesi idi. Hûdeybiye musalahasından sons

ra birçok hediyelerle Medine'ye, kızına gelmiş ve fakat Esmâ, ne hediyeleri ve de müşrik olduğu için annesini evine kabûl etmemişti.

9- **إِنَّمَا يَنْهَيْكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ**

Âllâh sizi men ediyor. Kimlerle dostluk, muhabbet yapılamaz? **إِنَّمَا يَنْهَيْكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ** Dinde sizinle muharebe eden, Müslüman olduğunuzdan sizinle muharebe edenlerdir. **وَأَخْرَجُوكُم مِّنْ دِيَارِكُمْ** Sizi memleketinizden çıkaranlardır. **وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ** Veyâ çıkarılmanıza yardım etmişlerdir. Cenâb-ı Hak'kın muhabbet etmenizi istemediği onlardır. (Bizim için de dinimizin aleyhinde söz söyleyen, dinin imhâsı ve zayıflaması için çalışanlar, bize halis düşmandırlar) **أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ** Her kim, bunlara muhabbet bağlarsa **أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ** işte onlar, nefislerine zulmedenlerdir.

Âllâh-û Teâlâ, sizi ancak sizinle dinde kıtal eden, sizi yerlerinizden çıkaran veya çıkarılmanıza yardım eden kimselerle dostluk etmekten men eder. Kim onlarla dostluk, muhabbet ederse (dostluklarını, yerine sarf etmedikleri için nefislerine) zulmedicilerdir.

10- **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفَرِ**

وَسَأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ مَا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حَكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا Ey Âllâh-û Rasûlullah'a, Kur'an'a imân edenler. Size, hanımlar Mü'min olarak geldiği zaman İMHAJIRAT hicret ederek, (Mekke'den kalkmış Medine'ye size gelmiş.) İMTEHAN ediniz o hanımları. (İmtihan nasıl olacak? Diyecek ki; "Mekke'deki efendimin buğzundan, şiddetinden değil. Medine'de talep ettiğim bir efendiyi talep etmekten değil. Halis Müslüman, imân etmek niyetiyle geldiğimi taahhüt ediyorum" diyecek. Böyle dedikten sonra kabûl edilir. Mekke'ye iâde edilmez.) KALİME-İ ŞEHÂDETI söyledi, ifâde etti ise acaba kalbinde var mı, yok mu araştırılmaz. Âllâh-û Teâlâ, onların imânlarını en iyi bilendir. FÂN ELMETMÜHÛN MÜMİNATİ Böyle Kelime-i Şehâdeti getirdi, anladın ki Müslümandır. ONLARI, FİLÂ TERCİHÜHÛN İLİ KÜFÂRİ Mekke'ye kâfirlere geri göndermeyin. LÂ HÛN HİL LÛM VÂ LÂ HÛM YİHLÛN Bunlar, onlara helâl değildir. Onlar da bunlara helâl olmazlar. (Ne bu hanım onlara olur ne de onlar bu hanıma olur.) Onlar küfürde kaldılar, bu hanım ise Mü'mindir. VÂ UHÛM MÂ ANFÛVÂ Onların (kocalarının) sarfettiklerini, (mehirleri) geri verin. VÂ İNÂC ELYKÛM Size günâh yoktur. AN TENKÛHÛN Böyle bir hanımı nikâh etmenizde günâh yok. (Çünkü küfür evvelki adamın nikâhını iptâl etmiştir.) ONLARI MEHRİNİ verdikten sonra, onları nikâh edebilirsiniz. VÂ LÂ TÛKÛVÂ BİCÛVÂ KÛVÂFİRİ Onlar, bir kâfirin hanımıdır diye onları muallakta bırakmayın. MÂ ANFÛVÂ MÂ ANFÛVÂ Sarfettiğinizi isteyin, onlar da sarfettiklerini istesinler. Eğer sizden de böyle bir vak'â olursa siz de mehri talep ediniz. ZÛM

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

Allah'ın hükmü budur. Aranızda O hükmeder. Allah âlimdir, her şeyi bilir. Hâkîmdir, her şeyi yerli yerinde halketmiştir.

Hûdeybiye Anlaşmasıyla ortaya çıkan durumu tanzim eden bu âyete göre; Müslümanlara sığınan Mü'min kadınlar, kâfirlere iade edilmeyecek, kendilerine âyette belirtilen esaslar uygulanacaktır. Hûdeybiye Anlaşmasına göre kâfirlerden gelen Mü'minler, tekrar onlara iade edilecekti. Âyet, iade edilecek olanların sadece Mü'min erkekler olduğunu, Mü'min hanımların kâfirlerin nikâhında kalamayacaklarını, anlaşma şumûlüne girmeyeceklerini açıklamaktadır.

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ 11-

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا (Size muhacir gelmiş bir hanım. Akı almıyor, imân kalbine kadar girmemiş, pişman oldu Mekke'ye döndü ise.) Eğer bu muhacir olarak gelen eşlerinizden biri, irtidad etti, sizden kâfirlere kaçar da siz de savaşta galip durumda olursanız, eşleri gitmiş olanlara ganimetten harcadıkları kadar verin. وَاتَّقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ İmân ettiğiniz Âllâh-û Teâlâ'dan korkunuz, O'na karşı gelmekten sakının.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا 12- وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ Ey Habibim Sallâllâhû Aleyhivesellem, Mü'min hanımlar sana geldikleri zaman يُبَايِعَنَّكَ biat ederler. Geldikleri zaman onlardan; عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا Âl-lâh-û Teâlâ'ya hiçbir şeyi ortak koşmamak, وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَنْزِلْنَ وَلَا يَفْتُلْنَ وَلَا يَهْنُونَ (yoksulluk korkusuyla kız) evlâtlarını öldürmemek. (Burada hırsızlığın, şirkten sonra bildirilmesi yalnız çalmakla kalmıyor, kendine helâl biliyor. Helâl bildiğinden küfre giriyor.) وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ Elleri ve ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek (Bulduğu bir çocuğu, "Bu sendendir" diyerek zevcine nisbet etmemek) ve hiçbir iyi işi işlemekte sana karşı gelmemek (ve hiçbir ma'rufta isyân etmemek şartıyla biat etmeye geldikleri zaman Biâtlarını kabûl et ve onlar için Âllâh-û Teâlâ'dan mağfiret dile. إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ Âllâh, mübalağa ile mağfiret ve rahmet sahibidir.

Peygamber Sallâllâhû Aleyhivesellem, kendisine biat edilirken hiçbir kadınla müsafaha yapmamıştır. Âişe Radiyâllâhû Anhâ demiştir ki; "Peygamberimiz Sallâllâhû Aleyhivesellem'in kadınlarla biat akdi sözle idi." Yoksa O'nun eli, hiçbir yabancı kadının eline değmemiştir meğerki kendi nikâhındakiler müstesnâ.

(Biât şartları arasında sayılan, "elleriyle ayakları arasında iftira uydurmama tâbiri" gayr-i meşrû bir çocuk dünyaya getirip onu, kocasına nisbet ederek iftira etmeme anlamına gelmektedir.)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا مِنَ الْأَخِرَةِ كَمَا يَبْغُوا مِنَ الْكُفَّارِ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ 13-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا Ey Âllâh-û Rasûllâh'a, Kur'an'a imân eden kimseler, imânınızın icâbı olarak لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ Âl-lâh-û Teâlâ'nın üzerlerine gazap ettiği kimselerle dostluk etmeyin. (Yahudi gibi. Onu, tepeye koyup yüksek memuriyetlerde kullanma.) قَدْ يَيْسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَيْسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ Onlar âhiretten meyûs olmuşlar nasıl ki mezarlarda yatan kâfirler ümitsiz iseler, onlar da öylece ahiretten ümitsizdirler.